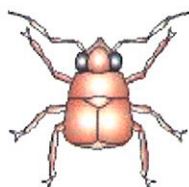

JUURIKKANEVAN SUOKASVILLISUUS- SELVITYS

PYHÄJÄRVI 2004

Marja-Liisa Timonen

**BIOLOGITOIMISTO
JARI VENETVAARA KY**
PL 9 (Lehmikentäntie 13)
90451 KEMPELE

puh (08) 388 570, fax (08) 388 572, gsm 040-5145 359
www.venetvaara.com

JUURIKKANEVAN SUOKASVILLISUUSSELVITYS PYHÄJÄRVI 2004

Marja-Liisa Timonen
Biologitoimisto Jari Venetvaara KY

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	3
2. MENETELMÄT	3
3. TULOKSET	3
3.1 Kasvillisuuden yleiskuvaus	3
3.2 Kasvillisuuden kuvaus luokittain	4
3.2.1 Luonnontilaiset avosuoalueet	4
3.2.2 Luonnontilaiset puustoiset suot	5
3.2.3 Ojitetut suot	6
3.2.4 Metsät	7
3.2.5 Vesistöt	7
3.3. Kasvillisuustyyppien kuvaus kuvioittain	9
4. UHANALAISET KASVILAJIT SEKÄ UHANALAISET SUOTYYPIT	16
5. YHTEENVETO	16
6. KIRJALLISUUS	17
LIITTEET: Kasvillisuuskartan (Kartta 1.) kuvionumeroiden selitteet	18
KARTTA 1. Juurikkanevan kasvillisuustyypit rajauksineen	

JUURIKKANEVAN SUOKASVILLISUUSSELVITYS 2004

Marja-Liisa Timonen
Biologitoimisto Jari Venetvaara Ky

1. JOHDANTO

Vapo Oy Energia tilasi Juurikkanevan kasvillisuus selvityksen toukokuussa 2004 Biologitoimisto Jari Venetvaara Ky:ltä. Juurikkaneva sijaitsee noin 10 km Pyhäjärveltä länteen, valtatieltä nro 4 luoteeseen johtavan n. 5 km:n pituisen metsäautotien päässä. Kartoitusalueen pinta-ala oli 83 ha. Suunnittelualueeseen rajoittuvia suojavyöhykkeitä ei kartoitettu tarkemmin, mikäli niillä ei havaittu mahdollisia arvokkaita luontotyypejä tai kasvillisuutta.

2. MENETELMÄT

Suotyypit määritettiin kulkemalla koko tutkimusalue maastossa läpi siten, että kaikki suotyypit ja uhanalaisten kasvien kasvupaikat voitiin havaita riittävällä varmuudella. Luokittelu suotyyppeihin tehtiin Eurola, Huttunen ja Kukko-ojan suokasvillisuustyyppityksen mukaisesti (Eurola et. al. 1994). Suotyyppien rajaukset piirrettiin maastossa Maanmittauslaitoksen toimittamille mustavalkoisille ilmakuville. Ilmakuvista saatettiin havaita puustossa ja maan pinnanmuodoissa olevia rajoja, mutta ei varsinaisesti itse kasvillisuudessa olevia eroavaisuuksia. Ilmakuvien käyttö toi kuitenkin huomattavaa lisätarkkuutta kuviorajausten piirtämiseen. Ilmakuvia käytettiin myös ennen maastotöitä töiden suunnittelussa, mutta niillä ei ole korvattu työn perustana olevia maastokartoituksia.

Jokaiselta suotyypiltä kirjattiin suotyyppien määrittelyn kannalta keskeinen kenttä- ja pohjakerroksen kasvilajisto. Lisäksi kultakin määritellyltä samankin suotyypin kuviolta laadittiin luonnehdinta alueen puustosta ja luonnontilaisuudesta, etenkin silloin kun se poikkesi aiemmin samalta tyyppiltä tehdystä kuvauksesta. Selvityksen tavoitteena oli kartoittaa alueen suotyypit sekä mahdolliset uhanalaisten kasvien esiintymät. Maastotyöt Juurikkanevalla suoritti biologi Marja-Liisa Timonen heinäkuussa 2004. Työn laadusta vastasi biologi Jari Venetvaara.

3. TULOKSET

3.1 KASVILLISUUDEN YLEISKUVAUS

Suomen suoaluevyöhykejaossa Pyhäjärven Juurikkaneva kuuluu Pohjanmaan aapasoihin (Ruuhijärvi 1988).

Juurikkanevan suunnittelualue on pitkänomainen, kaakko-luode -suuntainen suoalue, joka on pinta-alaltaan noin 83 ha. Selvitys aluetta ympäröivät etelässä ja lounaassa kangasmetsät, muualla ympäristö

on kauttaaltaan ojitettua, puustoista suota. Juurikkanevan kartoitusalue ympäristöineen on muodostanut ennen ojituksia laajan, luonnontilaisen suokokonaisuuden, mutta tällä hetkellä ainoastaan itse selvitysalue on ojitamatonta ja luonnontilaista suota. Alueen keskelle sijoittuu reunuksineen noin 16 hehtaarin laajuinen, puustoinen kivennäismaasaareke, Nevasaari, joka on rajattu kartoitusalueen ulkopuolelle. Tämän metsäsaarekkeen kasvillisuutta on kuitenkin kuvattu tässä raportissa suppeasti siltä osin kuin se liittyy koko suunnittelualueen luontoarvoihin.

Juurikkanevan suunnittelualue on kauttaaltaan ojitamatonta, luonnontilaista suota. Miltei koko Juurikkanevan tutkimusalue on puutonta suota, ainoastaan luoteisosaan sijoittuu puustoista lyhytkorsirämettä ja eteläosaan, Orsinevan alueelle puustoisia rämeitä ja sararämekuvioita. Pisimmillään avointa nevamaisemaa avautuu noin 1,5 km:n matkalle alueen halki pohjois-etelä - suunnassa.

Juurikkanevan tutkimusalueella yleisin suotyyppi on oligotrofinen suursaraneva, jota tavattiin pullosara- ja jouhisaravaltaisina laajoilla alueilla. Luonnontilaisuudestaan johtuen Juurikkanevan nevakuviot ovat paikoin melko rimpisiä ja vetisiä, Nevasaaren länsipuolisen alueen keskiosissa rimmet olivat rahkasammalpeitteisiä rimpinevoja, ruoppapintaisia nevoja tutkimusalueella ei tavattu. Nevasaaren itäpuolisella alueella ja tutkimusalueen pohjoisosassa sekä länsireunuksessa tavattiin myös astetta karumpia, oligotrofisia lyhytkorsinevoja. Näiden perustyyppien lisäksi tavattiin puustoisina kyseisiin tyypeihin perustuvia yhdistelmätyyppejä (sararämeet, lyhytkorsirämeet).

Avoimien suotyyppien (nevat, harvapuustoiset nevarämeet) rinnalla etenkin reunuksissa ja eteläosan Orsinevalla tavattiin isovarpurämeen kasvillisuutta ja toisaalta suunnittelualueen koillisosassa pienialainen korpikohde.

Lajistoltaan monipuolisimpia kuvioita suunnittelualueella olivat ruohoisten (raatevaltaisten) rimpinevakuvioiden lisäksi etenkin Nevasaaren reunuksissa esiintyvät luhtanevakorvet, joiden lajistossa tavattiin runsaasti luhtaisuutta indikoivia ruohoja, heiniä ja sammalia.

Myös tutkimusalueen nevakuvioilla on paikoin mukana luhtaisia piirteitä, mutta yleisesti kasvilajisto on keski- tai niukkaravinteisuutta indikoivaa. Vaikka Juurikkanevaa ympäröivät puustoiset, ojitetut suot, alue on säilynyt ehjänä toiminnallisena nevakokonaisuutena. Ainoastaan reunaojien välittömässä läheisyydessä havaitaan kasvillisuudessa ojituksen aiheuttamia muutoksia. Alueella on myös maisemallista arvoa avoimena nevamaisemana, jota keskustan metsäsaareke täydentää.

Juurikkanevalla tavattavat suotyyppit ja kasvillisuus ovat tyypillisiä Pohjanmaan aapasuoalueella, mutta suhteessa lähiseutujen kauttaaltaan ojitettuihin, puustoiisiin soihin suunnittelualueen suokokonaisuus on vielä hyvin luonnontilaisena säilynyt ja siksi arvokas.

3.2 KASVILLISUUDEN KUVAUS LUOKITTAIN

3.2.1 Luonnontilaiset avosuoalueet

Pääosa Juurikkanevan suunnittelualueesta on puutonta, luonnontilaista suota. Avosuoalueiden päätyyppejä alueella ovat oligotrofinen suursaraneva, jota tavataan sekä perustyyppinään (oligotrofinen

varsinainen suursaraneva) että astetta karumpana, kalvakkarahkasammalen hallitessa pohjakerrosta (oligotrofinen kalvakka suursaraneva). Juurikkanevan alueen saranevat ovat yleisesti pullo- ja jouhisaravaltaisia, ja niiden sammallajisto on kyseiselle suotyypille luonteenomaista; jokasuon-, sara-, ja kalvakkarahkasammal ovat tyypillisimmät lajit. Oligotrofiset saranevat ovat yleinen suotyyppi aapasuovyöhykkeessä.

Saranevasta astetta karumpi nevatyyppi alueella on oligotrofinen lyhytkorsineva, jota tavataan laajoina kuvioina etenkin suunnittelualueen itä- ja pohjoisosissa. Alueen lyhytkorsinevat ovat luonnontilaisia sekä lajistoltaan että vesitaloudeltaan, lajiston tyypillisimmät lajit ovat tupasvilla, rahkasara ja riippasara sekä pohjakerroksessa puna-, jokasuon- ja kalvakkarahkasammalet. Muutamilla kuvioilla tyyppi on luokiteltu oligotrofiseksi kalvakkanevaksi kalvakkarahkasammalen hallitessa pohjakerrosta. Sekä varsinaisia lyhytkorsinevoja että kalvakkanevoja tavataan yleisesti Pohjanmaan suovyöhykkeessä (Eurola ym. 1995).

Kolmas luonnontilaisten avosuoalueiden päätyyppi alueella olivat oligotrofiset Sphagnum-rimpinevakuviot, joiden kasvillisuus oli täysin rimpipintaista ja vesitilanteeltaan sekä lajistoltaan luonnontilaista. Kyseiselle suotyypille on tyypillistä tasaisen rimpirahkasammallajiston muodostama peite pohjakerroksessa. Rimpinevojen kenttäkerroksen lajistossa tavattiin jonkin verran myös luhtaisia/ruohoisia piirteitä, jotka ilmenivät lähinnä raatteen ja järvikortteen runsastumisena. Kenttäkerroksen lajistoa rimpinevakuvioilla hallitsivat mutasara, luhtavilla ja leväkkö sekä raate. Pohjakerroksen sammalpeitteen muodostivat lähinnä rimpi- ja vajorahkasammal. Kyseistä rimpinevatyyppiä tavataan yleisesti koko maassa, erityisesti Pohjanmaalla sekä Metsä- ja Tunturi-Lapissa (Eurola ym. 1995).

3.2.2 Luonnontilaiset puustoiset suot

Juurikkanevan alueella tavatut luonnontilaiset puustoiset suotyyppit voidaan jaotella karkeasti varsinaisiin rämeisiin ja korpiin sekä ns. yhdistelmätyyppeihin, joissa puustoisien rämeosan rinnalla esiintyy lyhytkortista tai suursaraista nevakasvillisuutta tai luhtanevan lajistoa.

Päätyypeistä varsinaisia puustoisia rämeitä tavattiin suunnittelualueen etelä- ja pohjoisosissa. Näillä alueilla kasvillisuus oli suopursuvaltaista isovarpurämettä, myös muita tyypillisiä rämevarpuja tavattiin. Osa rämealueista on luokiteltu muuttumiksi reunaojitusten aiheuttamien kasvillisuusmuutosten takia.

Varsinaista korpikasvillisuutta suunnittelualueella esiintyi vain pienialaisella kuviolla 12, jonka mustikkakorven kasvillisuudessa havaittiin myös luhtaisia piirteitä viereisestä luhtanevakorven kasvillisuudesta johtuen. Kyseisellä mustikkakorpikuviolla tavattiin myös pallopäärahkasammalta, jonka merkitystä lajistossa tarkastellaan tarkemmin kohdassa ”Uhanalaiset kasvilajit sekä uhanalaiset suotyyppit”. Kuvatun kaltainen mustikkakorpireunus kiersi kyseistä kivennäismaaniemekettä myös suunnittelualueen rajauksen ulkopuolella.

Yhdistelmätyyppien osalta suunnittelualueen suotyyppikirjo oli melko monipuolinen. Yhdistelmätyypit ovat suokasvillisuusyhteisöjä, joilla tavataan vedenkorkeuteen nähden kahta erilaista kasvillisuustyyppiä - mätäspinnalla rämettä tai korpea ja märemmällä pinnalla nevaa tai lettoa (Eurola ym. 1995).

Juurikkanevan alueella yleisin ja laajoilla alueilla tavattu yhdistelmätyyppi oli oligotrofinen lyhytkorsiräme, jossa yhdistyvät rahka- tai isovarpurämeen sekä lyhytkorsinevan lajistot. Lyhytkorsirämeet Juurikkanevalla olivat yleisesti ainakin harvaan puustoisia, mutta myös täysin avointa nevan ja rämepehkinen yhdistelmää tavattiin. Puusto suunnittelualueen lyhytkorsirämeillä on tyypillisesti kituliasta, ja luonnontilaisuutensa vuoksi lyhytkorsirämeiden ja -nevojen voidaan ainakin osaksi katsoa sopivan metsälain erityisen tärkeiden elinympäristöjen luokittelussa mainittuihin vähäpuustoisiin soihin. Toisaalta näillä karuilla suon reunuksilla on osansa myös suunnittelualueen suotyyppien muodostamassa toiminnallisessa kokonaisuudessa. Oligotrofiset lyhytkorsirämeet ovat yleisimpiä Pohjanmaa-Kainuun alueella.

Toinen laajoilla alueilla Juurikkanevalla tavattu yhdistelmäsuotyyppi oli oligotrofinen sararäme, jossa yhdistyvät oligotrofisen suursaranevan kasvillisuus sekä yleensä mäntypuustoinen, tupasvilla- ja karpalovaltainen rämeosa, jonka sammallajistoa hallitsevat jokasuon- ja punarahkasammalet. Oligotrofisista sararämeistä tavattiin alueella useita lajistokoostumukseltaan hieman erityyppisiä kuvioita, jotka kaikki kuitenkin suotyyppiluokittelussa lukeutuvat saman otsikon alle. Oligotrofisia sararämeitä tavataan Eurolan ym. (1995) mukaan koko maassa.

Myös puustoltaan hieskoivu- ja kuusivaltaista oligotrofista sarakorpea tavattiin Juurikkanevalla pieni alue kuviolla 3. Oligotrofisen sarakorven lajisto on yleensä puustoa lukuun ottamatta melko samanlaista kuin oligotrofisilla sararämeillä.

Neljäs Juurikkanevalla tavattu yhdistelmäsuotyyppi, luhtanevakorpi, edusti alueella lajistoltaan alueen arvokkainta kasvillisuutta. Luhtanevakorvet ovat tyypillisesti hieskoivuvaltaisia puustoisia soita, joiden kenttakerroksessa tavataan yleisesti useita luhtaisuuden indikaattorilajeja sekä putkilokasvien että sammalten osalta. Juurikkanevalla luhtanevakorvet sijoittuivat kivennäismaa-alueiden reunuksiin, mm. Nevasaaren itä- ja länsireunalla tavattiin hyvin luhtaista kasvillisuutta, samoin kuin kuviolla 11 kivennäismaaniemekkeen kärjessä. Länsireunan luhtainen kuvio 25b on luokiteltu kokonaisuudessaan luhtanevakorveksi, avosuon puolella tälle kuviolle sijoittuu myös kapea juotti puutonta luhtanevaa, joka on kasvillisuudeltaan puuston puuttumista lukuunottamatta luhtanevakorven kaltaista. Monipuolisen ja ruohoisen lajistonsa vuoksi sekä luonnontilaisuutensa takia alueen luhtanevakorvet voidaan lukea mukaan Metsäluonnon arvokkaiden elinympäristöjen luokittelun (Meriluoto & Soininen 1998) yhteydessä mainittuihin muihin arvokkaisiin elinympäristötyyppeihin. Koska alueen luhtanevakorvet sijoittuvat pääosin Nevasaaren ympäristöön, niiden huomioiminen toimenpiteitä suunniteltaessa on ongelmallista: kun suon vesitilannetta muutetaan esim. ojituksin, on keskiosiin sijoittuvia kohteita vaikea suojata esim. suojavyöhykkeillä, koska ympäristön toimenpiteet muuttavat ennen pitkää suojavyöhykkeen muuttuessa myös varsinaista suojattua kohdetta. Arvokkaiden kohteiden yhteydessä olisikin tärkeää tarkastella koko suoaluetta toiminnallisena, dynaamisena kokonaisuutena sekä vesitaloutensa että kasvillisuutensa kannalta.

3.2.3 Ojitettut suot

Juurikkanevan suunnittelualueelle ei sijoitu varsinaisia ojitettuja suoalueita. Ainoat kasvillisuudeltaan muuttumavaiheeseen edenneet suotyyppitavattiin kuviolla 1 (lyhytkorsineva-muuttuma), 17 (lyhytkorsineva-muuttuma) ja 30 (isovarpuräme-muuttuma). Nämä alueet rajoittuivat ojiin ja olivat siksi kuivuneet hieman luonnontilaisesta suotyyppistään. Nämäkin alueet olivat kuitenkin lähes

luonnontilaisia, eikä varsinaisista ojitetuista soista voida Juurikkanevan alueella puhua kuin suunnittelualan ulkopuolisten vyöhykkeiden yhteydessä.

3.2.4 Metsät

Juurikkanevan suunnittelualueelle sijoittuu keskiosan Nevasaaren ohella pohjoisessa pienempi kangasmetsäsaareke. Lisäksi nevaosilla tavattiin kaksi muutaman aarin laajuista puustoista ja ohutturpeista kangasrämesaarekettä.

Vaikka Nevasaari on rajattu suunnittelualan ulkopuolelle, sen voidaan katsoa kuuluvan Juurikkanevan suunnittelualan suokokonaisuuteen kiinteänä osana. Maisemallisen arvon lisäksi Nevasaarella on merkitystä myös alueen lajistolle: saareen rajautuvissa reunavyöhykkeissä avosuon ja metsän välissä tavattiin lajistoltaan alueella keskimääräistä rehevämpää suokasvillisuutta. Vaikka Nevasaari on metsätaloustaloudessa, tällä hetkellä alueen puusto on järeää, paikoin tiheää ja iäkstäkin, mikä lisää alueen arvoa suunnittelualan keskellä. Lahopuuta alueella näyttäisi kuitenkin esiintyvän vain niukasti. Metsälain erityisen tärkeisiin elinympäristöihin on luokiteltu kuuluviksi pienet kangasmetsäsaarekkeet ojitamattomilla soilla (Meriluoto & Soininen 1998). Tämän luokittelun kriteerien puitteissa Nevasaarta voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisena (yksittäinen ajoura, yksittäisiä kantoja, jälkiä vanhasta harvennuksesta, saarekkeen reunat ojitamattomia, vähän lahopuuta), ja kookkaan puustonsa ja haapojen runsauden ansiosta alueesta olisi mahdollista kehittyä arvokkaampikin metsäkohde.

Suunnittelualan pohjoisosassa, kuviolla 19 tavattu kangasmetsäalue on kasvillisuudeltaan tavanomaista, metsätaloustaloudessa olevaa tuoretta kangasta. Aluetta reunustaa puolukkakangaskorpireunus, jonka ulkopuolella suoalueet ovat harvapuustoista lyhytkorsineva- ja sararämettä. Koska alue rajautuu ojitettuun reunukseen, ei tällä metsäkuviolla ole yhtä suurta merkitystä suunnittelualan suokokonaisuudelle kuin Nevasaarella.

Pienialaisilla kangasrämesaarekkeilla on merkitystä alueella lähinnä maisemallisina kohteina.

3.2.5 Vesistöt

Noin 1,5 km:n päähän suunnittelualan länsireunasta sijoittuu Valkeuslampi, joka on lähialueen ainoa vesistö. Lampi sijaitsee kuitenkin yli 6 m Juurikkanevan suunnittelualuetta korkeammalla, Ruunalankallion kupeessa, eikä suunnittelualan mahdollisilla toimenpiteillä siten todennäköisesti olisi vaikutuksia tähän vesistöön.

Taulukko 1. Juurikkanevan tutkimusalueella tavattavat kasvillisuustyypit. Lisäksi on lueteltu tyyppien luonnontilasta poikkeavat muutosvaiheet.

1. KORVET

Mustikkakorpi, MK

2. RÄMEET

Varsinainen isovarapuräme, VIR

Kangasräme, KgR

Isovarpuräme-muuttuma, VIR-mu

3. NEVAT

Oligotrofinen lyhytkorsineva, OILkN

Oligotrofinen varsinainen lyhytkorsineva, OIVLkN

Oligotrofinen kalvakkaneva, OIKaN

Oligotrofinen lyhytkorsineva -muuttuma (rimpinen), OILkN-mu

Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Oligotrofinen kalvakka suursaraneva, OIKaSN

Oligotrofinen Sphagnum-rimpineva, OISphRiN

4. YHDISTELMÄTYYPIT

Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Oligotrofinen (kalvakka) lyhytkorsiräme, OI(Ka)LkR

Oligotrofinen sararäme, OISR

Oligotrofinen sararäme (puuton), OISR

Oligotrofinen sarakorpi, OISK

Luhtanevakorpi, LuNK

5. METSÄTYYPIT

Tuore kangas, VMT

3.3. KASVILLISUUSTYYPPIEN KUVAUS KUVIOITTAIN

Juurikkanevan suotyypit sekä tunnusomaiset kasvilajit kuvioittain esitettynä. Kuvionumerot viittaavat suotyypikartalta löytyvään numerointiin.

Joidenkin kasvilajien kohdalla lajin runsautta on määritelty seuraavasti:

- 1 = laji on tavattu kuviolla
- 2 = laji esiintyy paikallisina kasvustoina, joissa versoja voi olla melko runsaastikin
- 3 = laji esiintyy lähes koko alueella yleisesti
- 4 = laji esiintyy koko alueella ja on osalla aluetta runsaslukuinen
- 5 = laji esiintyy koko alueella ja on erittäin runsaslukuinen valtalaji.

1. Oligotrofinen lyhytkorsineva -muuttuma, OILkN-mu

Ojan varteen sijoittuva kuvio puustoista, muuttunutta nevaa. Puusto alueella 5-8 m mäntyä ja 2-4 m hieskoivun taimia.

Kenttäkerrosta hallitsevat varvut: vaivaiskoivu (5), vaivero (4), suokukka (3), isokarpalo (3). Muu lajisto selvästi lyhytkorsinevan lajistoa: tupasvilla laikkuina, rahkasara (3), paikoin niukkana pullosaraa (2), joka runsastuu keskemälle mentäessä. Myös riippasaraa tavataan (2), lievästä luhtaaisuudesta kertoo raate (2).

Pohjakerroksessa jokasuonrahkasammal (4), punarahkasammal (3) ja sararahkasammal (3).

Mätäspintaisissa paikoissa myös kalvakkarahkasammalta (2).

2. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Avointa, saravaltaista kasvillisuutta puustoisesta reunavyöhykkeestä keskemälle. Pääosin välipintaista, harvakseltaan sijoittuneilla mätäillä kitulialta n. 20 cm männyn taimia ja varpuja.

Kenttäkerroksen kasvillisuudessa runsaina myös lyhytkorsinevan lajistoa: tupasvilla (5), riippasara (2), rahkasara (4). Näiden rinnalla jouhisara (4), raate (3) sekä varvuista mätäillä vaiveroa (3), karpaloa (3), ja vaivaiskoivua (2). Keskemäs suota mentäessä pullosara hallitsee kenttäkerrosta (4), mukana lajistossa myös järvikortetta (2). Reunavyöhykkeet kuitenkin yleisesti jouhisaravaltaisia.

Pohjakerroksessa hallitsevat loivien mätäspintojen osalta puna- (2) ja kalvakkarahkasammal (3), joiden ohella runsaina jokasuon- (4) ja sararahkasammal (5).

3. Oligotrofinen sarakorpi, OISK

Nevasaaren eteläkärjen ympäristö ohutturpeisempaa aluetta, kasvillisuus yhdistelmätyypistä, koivuvaltaista sarakorpea. Puusto sijoittuu mätäille, noin 4 m hieskoivua ja niemekkeen kärjessä myös kuusta.

Kenttäkerros mätäillä varpuista: vaivaiskoivu (4), vaivero (3), juolukkapaju (3). Sammallajistossa mätäillä rämekarhunsammal (4), seinäsammal (3) ja punarahkasammal (3).

Nevapinnan lajit kuten kuviolla 2, jouhisaran ja pullosaran kasvustojen mosaiikkia. Niemen kärki selvästi luhtaisempi; tavataan kurjenjalkaa (3) ja sammalistossa haparahkasammalta (4). Muuten pohjalla sara- (5) ja jokasuonrahkasammal (4).

4. Oligotrofinen sararäme, OISR

Peruskasvillisuudeltaan kuvion 3 kaltaista, mutta lähes puutonta aluetta, jolla kuitenkin esiintyy selvästi rämekasvillisuutta rahkaisilla mätäillä: vaivero (4), vaivaiskoivu (3), suokukka (4), isokarpalo (3),

rahkasara (2). Siellä täällä noin 1,5-2 m männyn taimia. Pohjakerroksessa mättäillä rusko- (4) ja punarahkasammalta (2), suonihuopasammalta (2) ja rämekarhunsammal (3).
Välipinnoilla pullosara (4), tupasvilla (5), leväkkö (2-3), jouhisara (4). Pohjalla alueen 2 sammallajisto.

5. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Yhdistelmätyppiä, jolla puusto harvaa, 2-3 m mäntyä, mätäspinnan osuus alueella huomattava. Kulmassa rämemättäät korkeita.

Rämekasvillisuuden osuudessa vaivaiskoivu (4), vaivero (5), suokukka (4), kulmassa myös variksenmarjaa (3-4). Pohja rämeosalla ruskorahkasammalta (4-5), punarahkasammalta (2), kuivimmissa osissa rämekarhunsammal (2) ja jäkäliä.

Välipinnoilla ei juuri suursaroja, rahkasara (4), tupasvilla (5), isokarpalo (3-4), riippasara (2). Nevasammalistoissa jokasuon- (3) ja punarahkasammal (3), sararahkasammal (2).

5b. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Kuten kuvion 5 kasvillisuus, mutta täysin puutonta. Paikoin viereisen suursaraikon lajistoa esiintyy niukkana.

5c. Oligotrofinen varsinainen lyhytkorsineva, OIVaLkN

Kuvion 5 ja 5b kasvillisuudesta nevapintainen muoto, rämeosat hyvin vähäisiä. Lajisto kuten kuvion 5 nevasalla. Paikoin viereisen suursaraikon lajistoa esiintyy niukkana. Kuvion 9 pohjoispuolella kasvillisuudessa myös pienialaisia rahkasammalpeitteisiä nevalaikkua, joissa kasvaa leväkköä ja pullosaraa.

6. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Kuviosta 4 vaihtuvaa saranevaa, jolla lajisto pysyy nevan osalta samana. Varpuiset, pienialaiset mättäät alueella harvakseltaan siellä täällä, niiden osuus ei merkittävä. Kenttäkerros jouhisaravaltaita (4), myös pullosaraa siellä täällä. Pohjalla alueelta 2 kuvattu sammallajisto.

7. Luhtanevakorpi, LuNK

Metsäsaarekkeen reuna kauttaaltaan luhtaista, koivu- ja kuusipuustoista yhdistelmätyppiä. Puusto alueella noin 4 m hieskoivua, reunuksessa myös harmaaleppää ja raitaa.

Kenttäkerroksessa nevalta päin peruslajina jouhisara (4), mutta seassa runsaasti luhtaisuuden indikaattoreita: kurjenjalka (5), raate (5), järvikorte (3), harmaasara (3-4), pullosara (2).

Pohjakerroksessa valtalajina haparahkasammal (4-5), lisäksi sara- (3) ja jokasuonrahkasammal (2). Puiden juuressa mättäillä varpuja (vaivero (2), suopursu (2), juolukkapaju (2), isokarpalo (3)).

8. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Pieni laikku pullosaravaltaita saranevaa suunnittelualueen itäreunalla. Lajisto kuten kuviolla 6, mutta pullosaravaltaita.

9. Kangasräme, KgR

Ohutturpeinen, pienialainen metsäsaareke, jossa puusto 8-10 m mänty-koivu -sekametsää. Muutamia hiiltyneitä vanhoja kantoja. Maisemallisesti kaunis pienkohde, mäntyjen latvukset muodoltaan kituliaita ja kuvauksellisia. Pensaskerroksessa virpajua ja raitaa.

Kenttäkerroksessa suopursu (5), vaivero (3), pallosara (2), tupasvilla (2), puolukka (4).
Sammallajistossa seinäsammal (2), jokasuonraikasammal (2) ja varvikkorahkasammal (4).

10. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Pullosaravaltainen saranevakuvio, joka vaihtuu kuvion 5c lyhytkorsinevasta sarojen osuuden lisääntyessä asteittain. Kivennäismaan rajalla jouhisara runsastuu (4-5), keskellä taas pullosara (5). Muuta lajistoa alueella vaivaiskoivu (2) ja vaivero (3), joita tavataan saraikon seassa. Pohjalla runsaasti isokarpaloa (4), pohjakerroksessa valtalajina jokasuon- (3) ja sararahkasammal (3). Yleisesti samantyyppistä kasvillisuutta kuin aiemmilla kuvioilla (8., 6., 2.).

11. Luhtanevakorpi, LuNK

Kivennäismaaniemekkeen kärjessä samantyyppinen alue kuin kuvio 7. Puustossa hieskoivua ja raitaa. Kenttäkerroksen lajistossa tyypillisimpiä jouhisara (5), pullosara (3), raate (4), isokarpalo (4) suomyrttiä (2) tavataan mättäillä.
Luhtaisuuden indikaattoreita pohjakerroksessa; haparahkasammal (4), vaalearahkasammal (2).

12. Mustikkakorpi, MK

Korpilaikku kivennäismaan kärjessä - kasvillisuudessa luhtaisia ja korpisia piirteitä. Puusto harmaaleppää ja hieskoivua, melko tiheää mutta rajalinjan kohdalta harvennettua. Mätäspinoilla mustikkaa (3) ja puolukkaa (3), suopursua (3), suomyrttiä (3) ja virpapajua (2). Lisäksi lajistossa korpikastikkaa (2), järvikortetta (4), jokapaikansaraa (3) ja pallosaraa (2).
Pohjakerroksessa tavataan pallopäärahkasammalta runsaana (4), samoin korpikarhunsammalta (4) ja haparahkasammalta (4). Mättäillä esiintyi laikkuina seinäsammalta (2) ja mättäiden reunoilla varvikkorahkasammalta. Kuviolle sijoittui pienialainen vesikuoppa/painanne, jonka reunoilla esiintyi viitarahkasammalta (2).

13. Oligotrofinen sararäme, OISR

Puutonta, mutta kasvillisuudeltaan yhdistelmätyypin luonteista aluetta. Lajisto kuten aiemmin kuviolla 6, jouhisaran sijasta tosin tällä alueella pullosara runsain. Saraikon seassa siellä täällä ruskorahkasammalmättäitä (2-3), joilla myös varpuja: vaivero (3), vaivaiskoivu (2), suokukka (3), isokarpalo (3). Muuta lajistoa pullosara (4), rahkasara (3), leväkkö (2), sararahkasammal (4).

14. Tuore kangas, VMT

Nevasaaren pohjoiskärjessä puusto 12–14 m koivua ja haapaa, muutamia kuusia seassa. Pensaskerroksessa katajaa (3).
Kenttäkerros puolukkaa (4) ja mustikkaa (4), seassa pallosaraa (2), metsälauhaa (2). Pohjakerros seinäsammalvaltainen (5). Niemekkeen reunat suolle päin soistuvia/kangasrämettä: kangasrahkasammal (2), jokasuon- (3) ja varvikkorahkasammal (3), jokapaikansara (2), juolukka (3).

15. Oligotrofinen sararäme, OISR

Puutonta sararämettä kuten kuvio 13.

16. Oligotrofinen varsinainen lyhytkorsineva, OIVLkN

Kauttaaltaan välipintaista kasvillisuutta, vain harvassa pienialaisia rahkarämemättäitä. Nevapinnallakin jonkin verran varpuja (vaivaiskoivu 2, vaivero 2), valtalajina kuitenkin tupasvilla (5), isokarpalo (4) ja rahkasara (4). Näiden ohella niukempaa jouhisaraa (3). Pohjakerroksessa kalvakka- (3) ja punarahkasammalta (4), mättäillä ruskorahkasammalta (3), kuivimmissa osissa rämekarhunsammalta. Alue muuttuu puustoisemmaksi pohjoiseen (ojan reunaan päin mentäessä), kenttäkerrokseen mukaan variksenmarjan (2) ohella isovarapurämeen lajistosta suopursua ja juolukkaa. Reunassa kasvillisuus lyhytkorsirämeen/räme-muuttuman kaltaista ja puusto selvästi parempikasvuista, 5-8m mäntyä.

17. Oligotrofinen lyhytkorsineva-muuttuma (rimpinen), OILkN-mu

Luonnontilaisesta muuttunutta nevakasvillisuutta, jossa valtaosa pinta-alasta kuvion 16 kaltaista lyhytkorsinevaa. Laikkuina kuitenkin myös rimpipintaa, jolla lajistossa suursaroja. Puusto harvahkoa ja kituliasta n. 5-6 m mäntyä.

Kenttäkerroksen valtalajeina rahkasara (3), tupasvilla (4), rimpisemmissä laikuissa pullosaraa (2). Pohjakerroksen lajistossa alueen muuttumaluonne näkyy enne kaikkea rämekarhunsammalen runsastumisen nevapinnoillakin (4), jäljellä kuitenkin myös alkuperäistä sammallajistoa: kalvakka- (4), puna (3) ja ruskorahkasammal (3) sekä rimpipinnoilla rimpirahkasammalta (3).

18. Isovarpuräme, VIR

Puustoltaan harvahkoa 8-10 m koivua ja mäntyä, seassa myös kuusta.

kenttäkerroksessa valtalajeina välipinnoilla tupasvilla (4), mätäsosilla (jotka laaja-alaisempia) varvuista mm. juolukka (4), suopursu (3), isokarpalo (4), suokukka (3).

Sammallajisto isovarpurämeelle tyypillistä: varvikkorahkasammal (5), jokasuon- (3) ja kangasrahkasammalta (4). Mättäillä myös ruskorahkasammal (2) ja punarahkasammallaikkuja (2).

19. Tuore kangas, VMT

Puolukka-mustikkatyypin kangasmetsää, jonka puusto järeää, yli 12 m koivua ja mäntyä, harvakseltaan myös muutamia isoja kuusia. Reunuksessa myös haapoja ja harmaaleppää. Yleisesti puusto hyväkuntoista ja "siistiä" - ilmeisesti harvennettu /hakattu aikanaan.

Kenttäkerroksen lajistossa mustikka (5), puolukka (5), muuta lajistoa metsätähti, metsälauha, kevätpiippo. Pohjakerros seinäsammal- ja kerrossammalvaltainen. Kuvion reunuksessa kauttaaltaan kapea kaistale puolukkakangaskorpea, jossa lajistoon tulevat mukaan pallosara (4), jokasuonrahkasammal (4) ja korpikarhunsammal (2).

20. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Puustoltaan kookasta yhdistelmätyypin suota, alueen männyt 5-7 m kituliaita rämemäntyjä, joista osa kuollut pystyyn ja muodostavat mukavan lisän maisemaan.

Kenttäkerros nevaosalla tupasvillavaltainen (4), myös rahkasaraa (3) ja riippasaraa (3) tavataan. Siellä täällä suursarjoja laikkuina; pullosara, jouhisara. Pohjakerroksen lajistossa nevaosalla jokasuon- (3), puna- (4) ja kalvakkarahkasammalta (2).

Rämemättäät, joille puusto sijoittuu, ovat rahkaisia, juolukka (4) ja vaiverovaltaisia (4), niukempaa lajistoa hilla (3), variksenmarja (2), vaivaiskoivu (3). Pohjakerroksessa ruskorahkasammal (4),

suonihuopasammal (2), rämekarhunsammal (2). Paikoin mättäiden kasvillisuus variksenmarjavaltaista, siis variksenmarjarahkarämettä. Yleisnäkymä alueelta avosuolle päin on kuvauksellinen.

20 b. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Kuten alue 20, mutta puusto jää vähitellen kokonaan pois.

21. Oligotrofinen kalvakka lyhytkorsineva, OILkN

Kenttäkerroksen valtalajeina tyypilliset lyhytkorsinevan lajit: rahkasara (5), riippasara (2), tupasvilla (4), niukempuna myös leväkkö (3), lisäksi varvuista tavataan suokukkaa (3) ja isokarpaloa (3). Siellä täällä pyöreälehtikihokkia. Pohjakerroksessa valtalajeina kalvakkarahkasammal (5), sararahkasammal (3).

22. Oligotrofinen suursaraneva, OIVSN

Pullosaravaltaita nevakasvillisuutta rimmikon ja ojan välissä. Valtalajina pullosara (5), tupasvilla (3)m leväkkö (2-3), raate (2), rahkasara (2), isokarpalo (4).

Pohjakerroksessa runsaana kalvakkarahkasammalta (4), jonka rinnalla sara- (4) ja punarahkasammalta (2) sekä reunoilla paakkurahkasammalta (2).

23. Oligotrofinen Sphagnum- rimpineva, OISphRiN

Rimpipintaista nevakasvillisuutta, kenttäkerroksessa hallitsevat leväkkö (4), mutasara (4) ja luhtavilla (3). Lisäksi tavataan suokukkaa (2), isokarpaloa (3) ja raatetta (2). Pohjakerroksen lajistossa rimpirahkasammal (3), vajorahkasammal (4) ja sararahkasammal (3).

23b. Oligotrofinen Sphagnum- rimpineva, OISphRiN

Kuten kuvio 23, mutta raatetta runsaammin (5) ja kasvillisuudessa mukana runsaana myös juurtosaraa (4).

24. Oligotrofinen kalvakka suursaraneva, OIKaSN

Jouhisaravaltaita saranevaa, jonka seassa kuvion 23 kasvillisuutta edustavia rimpinevalaikkuja. Pääosa alueesta kuitenkin välipintaista. Kenttäkerroksen valtalajeina jouhisara (5), tupasvilla (3), raate (3) - muuta lajistoa isokarpalo (3), suokukka (2). Pohjakerroksessa kalvakkarahkasammal ehdoton valtalaji (5), jonka ohella punarahkasammalta (4) ja jokasuonrahkasammalta (2) sekä kuvion 23 rimpisammalia.

25. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Laaja saranevakuvio Nevasaaren länsipuolella - kenttäkerroksen valtalajeina jouhisara (5) ja pullosara (3). Siellä täällä loivia rämemättäitä harvakseltaan. Muuten mukana kuvion 13 nevaosan lajistoa: suokukka (3), isokarpalo (3), rahkasara (3), leväkkö (2). Pohjakerroksessa jokasuon- (4) ja sararahkasammal (5).

25b. Luhtanevakorpi, LuNK

Nevasaaren länsireuna hyvin luhtaista aluetta (kuten itäpuolen luhtanevakorpi), lajistossa runsaina järvikorte, kurjenjalka, haprarakkasammal, puustona koivua ja kuusta. Pidemmälle metsäiselle alueelle Nevasaaren länsireunassa mentäessä kasvillisuus isovarpurämettä, luhtaisuus loppuu kivennäismaalle noustaessa. Avosuon puolella kuviolla kapealti puutonta luhtanevaa - kasvillisuudeltaan muuten samanlaista.

26. Oligotrofinen kalvakka suursaraneva, OIKaSN

Saranevan kasvillisuutta, jossa aluskasvillisuutena lyhytkorsinevan lajistoa. Kenttäkerroksen lajisto kuten kuviolla 25, pohjakerroksessa puna- (2), kalvakka- (5) ja jokasuonrahkasammalta (4). Siellä täällä loivia mättäitä, joilla ruskorahkasammalta (2), rahkasara (2) ja suokukkaa (2).

26b. Oligotrofinen Sphagnum -rimpineva, OISphRiN

Kasvillisuus kuten kuviolla 23, vaihtuu liukuvasti kuvion 26. saranevasta.

27. Oligotrofinen sararäme (puuton), OISR

Lajistoltaan kuten kuvio 13, saranevakasvillisuudessa runsaana sekä pullo- että jouhisaraa. Rahkamättäillä vaivero, suokukka, vaivaiskoivu, isokarpalo. Saranevan lajisto kuten aikaisemmillä kuvioilla.

28. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN

Kasvillisuus kuten kuviolla 25.

29. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Puutonta lyhytkorsinevan ja rahkarämeen yhdistelmää, mättäiden lajistossa vaivero, vaivaiskoivu, suokukka, hilla sekä variksenmarja. Pohjakerros mättäillä ruskorahkasammalta, nevapinnalla samanlaista saranevan kasvillisuutta kuin laajoilla alueilla länsiosan neva-alueilla.

30. Isovarpuräme-muuttuma, VIR-mu

Suopursuvaltaista isovarpurämettä, alueen puusto järeäköä koivua ja mäntyä (keskipituus n 8 m). kenttäkerroksessa valtalajeina tyypilliset isovarpurämeen lajit: juolukka (3), vaivero(3), suopursu (4), lisäksi tavattiin tupasvillaa (4) ja rahkasaraa (2). Pohjakerroksessa lajistossa puna- (3), varvikko- (3) ja jokasuonrahkasammalet (4).

31. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR

Kuviota 30 hieman harvapuustoisempaa aluetta, jossa puusto rämemättäillä. Mättäiden kasvillisuudessa vaiveroa (4), vaivaiskoivua (3), suopursua (3) ja pohjakerroksessa puna-, jokasuon- ja ruskorahkasammalet lähes tasavertaisina.

Nevapinnalla tupasvillavaltaista (4) lyhytkorsinevaa, muuta lajistoa rahkasara (4), jouhisara (2-3), suokukka (3) ja raate (2). Pohjalla jokasuon- (4) ja sararahkasammal (4).

32. Oligotrofinen sararäme, OISR

Harvapuustoista, lievästi luhtaista nevarämettä, puusto lähinnä 4-5 m näremäntyä. Kenttäkerrosta hallitsevat mättäillä vaivero (2), vaivaiskoivu (2), juolukkapaju ja suokukka. Mättäiden sammallajistossa rämekarhunsammal (3), seinäsammal (2) ja jokasuonrahkasammal (3).

Nevapintoja hallitsevat pullosara (5), jouhisara (4), raate (3), rahkasara (3), tupasvilla (3). Lisäksi tavattiin isokarpaloa ja suokukkaa. Pohjakerroksessa puna- (4), jokasuon- (4) ja sararahkasammal (3).

33. Oligotrofinen sararäme, OISR

Puusto kituliasta, pääosin koivua ja mäntyä (n 6-8 m), lisäksi kituliaita kuusia. Kasvillisuus kuten kuviolla 32.

Reunus kivennäismaahan päin hyvin luhtaista (luhtanevakorpi), tiheää pajukkoa, jossa kenttäkerroksessa luhtalajeista runsaina mm. kurjenjalka (3), raate (5), haparahkasammal (5).

34. Oligotrofinen sararäme, OISR

Edellisiä kuvioita avoimempaa sararämettä, puusto harvaa ja pienikokoista, sijoittunut rahkarämemättäille. Muuten kasvillisuus kuten kuviolla 32.

35. Oligotrofinen lyhytkorsineva, OILkN

Tyypillistä, puutonta lyhytkorsinevaa: kenttäkerroksessa rahkasara (3), tupasvilla (4), myös jouhi- (2) ja pullosaraa niukasti. Muuta lajistoa suokukka (2), riippasara (1), raate (2). Pohjakerroksessa kalvakkarahkasammal (4), seassa mosaiikkina punarahkasammalta (3) ja sararahkasammalta (2).

36. Oligotrofinen (kalvakka) lyhytkorsiräme, Ol(Ka)LkR

Harvapuustoinen alue Orsinevan eteläkärjessä - kituliaita mäntyjä nousemassa lähes suoraan nevapinnalta. Reunustavat ojitukset eivät kuitenkaan näytä vaikuttaneen kuivattavasti - lajistossa tyypillisinä mm. rahkasara (4), tupasvilla (4), isokarpalo (3), suokukka (3), lisäksi niukkana pullosaraa ja jouhisaraa. Pohjakerros lähes kauttaaltaan kalvakkarahkasammalten peitossa (4).

37. Oligotrofinen Sphagnum-rimpineva, OISphRiN

Pienialainen kuvio rimpistä nevaa Orsinevan puolella. kasvillisuus kuten kuviolla 23; kenttäkerroksen valtalajeina leväkkö (5), mutasara (4), pullosara (3), luhtavilla (3), isokarpalo (3), juurtosara (2). Pohjakerroksessa rimpi- ja vajorahkasammalta tasaisena peitteenä.

38. Metsäsaareke

Puustoltaan hieskoivu-, harmaaleppä- ja mäntysekametsää oleva pieni saareke avosuon keskellä. Puiden juurilla varpuja (suopursu, variksenmarja), muuten kasvillisuus kuvion 24 suursaranevaa.

38b. Tuore kangas, VMT

Nevasaaren laajahko kivennäismaasaareke rajauksen ulkopuolella. Puusto järeeää, kookasta kuusta ja haapaa, eteläosassa myös männikköä. Kasvillisuudeltaan tuoretta mustikkatyypin kangasta, paikoin ruohoisia piirteitä. Alue yleisesti metsätaloustaloudessa, paikoin kuitenkin hyvin tiheää kuusikkoa. Lahopuuta niukanlaisesti.

4. UHANALAISET KASVILAJIT SEKÄ UHANALAISET SUOTYYPIT

Juurikkanevan kasvillisuustutkimuksissa alueella ei havaittu uhanalaisia, rauhoitettuja tai harvinaisia kasvilajeja.

Juurikkanevan alueelta tavattiin kuitenkin kaksi sammallajia, jotka ovat mukana Suomen kansainvälisten vastuulajien listalla. Vastuulajeista osa on Suomessa yleisiä ja Suomen kannaltaan elinvoimaisia - näiden lajien osalta Suomen kannan merkitys on kuitenkin suuri, sillä sammalten vastuulajien listalle on valittu lajeja, joiden maantieteellisen Euroopan kannasta vähintään 10–20 % on Suomessa.

Yksi vastuulajeihin kuuluva sammal on pallopäärahkasammal (*Sphagnum wulfianum*), jota tavattiin kuvion 12 mustikkakorvessa. Lajia ei ole luokiteltu uhanalaiseksi Suomessa, ja sen kanta on elinvoimainen (Ulvinen ym. 2002). Lajin elinympäristöjä (keskiravinteiset korvet, soistuvat kangasmetsät) on kuitenkin hävinnyt metsäojituksissa.

Toinen vastuulajien listalle kuuluva laji on rimpirahkasammal (*Sphagnum annulatum* var. *porosum*), jota tavattiin Juurikkanevan oligotrofisilla Sphagnum-rimpinevakuvioilla yleisesti. Lajia tavataan lähes koko maassa, sen kanta on elinvoimainen Peräpohjolan aapasuoalueella, mutta etelässä ojitusten takia taantunut (Ulvinen ym. 2002).

Juurikkanevan suunnittelualueella ei havaittu Suomessa uhanalaisiksi luokiteltuja (Heinonen ym. 2004) suotyypppejä.

5. YHTEENVETO

Suomen suoaluevyöhykejaossa Juurikkaneva luokitellaan Pohjanmaan aapasoihin.

Juurikkanevan suunnittelualue on kauttaaltaan ojitamatonta, luonnontilaista suota. Miltei koko tutkimusalue on avosuota, ainoastaan luoteisosaan sijoittuu puustoista lyhytkorsirämettä ja eteläosaan, Orsinevan alueelle puustoisia rämeitä ja sararämekuvioita.

Juurikkanevan tutkimusalueella yleisin suotyyppi on oligotrofinen suursaraneva, jota tavattiin pullosara- ja jouhisaravaltaisina laajoilla alueilla. Lisäksi oligotrofista lyhytkorsinevaa tavattiin runsaasti, samoin kuin sara- ja lyhytkorsinevojen kasvillisuudesta vaihtuvia puustoisia yhdistelmäsuotyypppejä (nevarämeet, nevakorvet).

Juurikkanevan suunnittelualueen lajistollisesti arvokkaimpia alueita ovat kivennäismaareunuksiin

rajoittuvat luhtanevakorvet, joiden lajistossa esiintyi runsaasti mesotrofista ja luhtaisuutta indikoivia kasvi- ja sammallajeja.

Juurikkanevan kartoitusalueella ei havaittu uhanalaisia, rauhoitettuja tai harvinaisia kasvilajeja, eikä uhanalaisia suotyypppejä. Juurikkanevalla esiintyy kaksi Suomen kansainvälisten vastuulajien listalla olevaa sammallajia.

Marjastuksen kannalta Juurikkanevan alue on arvokkain karpalosuona - melko vetiset sara- ja lyhytkorsinevojen sammalpinnat tarjoavat isokarpalolle hyviä kasvupaikkoja. Hillaa alueella tavataan runsaammin lähinnä itäkulman lyhytkorsirämeen rahkamättäillä. Juurikkanevan suunnittelun keskele sijoittuva Nevasaari on todennäköisesti hyvä mustikka- ja puolukkapaikka otollisina marjavuosina.

Juurikkanevan alueella ei sijaitse luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia vesistöjä.

6. KIRJALLISUUS

Eurola, S., Huttunen, A. & Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas - Oulanka Reports 14: 1-85.

Heinonen, P., Karjalainen, H., Kaukonen, M., Kuokkanen, P. (toim.) 2004: Metsätalouden ympäristöopas. Metsähallitus.

Meriluoto, M., Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus. Helsinki.

Ruuhijärvi, R. 1998: Suokasvillisuus. – Teoksessa: Alalammi, P. (toim.), Suomen Kartasto, Vihko 141–143. Elävä luonto, luonnonsuojelu. Maanmittaushallitus, Suomen Maantieteellinen Seura. 32 s.

Ulvinen, T., Syrjänen, K., Anttila, S. 2002: Suomen sammat - levinneisyys, ekologia, uhanalaisuus. Suomen ympäristö 560. Suomen Ympäristökeskus.

Internet-lähteet: Uhanalaisten lajien listat valtion ympäristöhallinnon sivuilla
<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=683&lan=FI>

Kartta 1 - KUVIONUMEROIDEN SELITTEET

1. Oligotrofinen lyhytkorsineva -muuttuma, OILkN-mu
2. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
3. Oligotrofinen sarakorpi, OISK
4. Oligotrofinen sararäme, OISR
5. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
- 5b. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
- 5c. Oligotrofinen lyhytkorsineva, OILkN
6. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
7. Luhtanevakorpi, LuNK
8. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
9. Kangsräme, KgR
10. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
11. Luhtanevakorpi, LuNK
12. Mustikkakorpi
13. Oligotrofinen sararäme, OISR
14. Tuore kangas, VMT
15. Oligotrofinen sararäme, OISR
16. Oligotrofinen varsinainen lyhytkorsineva, OIVLkN
17. Oligotrofinen lyhytkorsineva -muuttuma (rimpinen), OILkN-mu
18. Isovarpuräme, VIR
19. Tuore kangas, VMT
20. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
- 20 b. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
21. Oligotrofinen kalvakkaneva, OIKaN
22. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
23. Oligotrofinen Sphagnum -rimpineva, OISphRiN
- 23b. Oligotrofinen Sphagnum -rimpineva, OISphRiN
24. Oligotrofinen kalvakka suursaraneva, OIKaSN
25. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
- 25b. Luhtanevakorpi, LuNK
26. Oligotrofinen kalvakka suursaraneva, OIKaSN
- 26b. Oligotrofinen Sphagnum-rimpineva, OISphRiN
27. Oligotrofinen sararäme (puuton), OISR
28. Oligotrofinen varsinainen suursaraneva, OIVSN
29. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
30. Isovarpuräme-muuttuma, VIR-mu
31. Oligotrofinen lyhytkorsiräme, OILkR
32. Oligotrofinen sararäme, OISR
33. Oligotrofinen sararäme, OISR
34. Oligotrofinen sararäme, OISR
35. Oligotrofinen lyhytkorsineva, OILkN
36. Oligotrofinen (kalvakka) lyhytkorsiräme, Ol(Ka)LkR
37. Oligotrofinen Sphagnum-rimpineva, OISphRiN
38. Metsäsaareke
- 38b. Nevasaari, tuore kangas (VMT)

Kartta 1. Juurikkanevan kasvillisuustyypit rajauksineen, 2004

